

ћемо „обележити“ празник сваке године, али нећемо разумети зашто се Христос родио у скромној атмосфери витлејемске штале, нити ће нам бити јасно шта то значи Вечни живот.

Научимо сами себе и једни друге да живот промишљамо са више радости и одговорности и да видимо једни друге у пуноћи узајамног уважавања и оптимизма. Тада ће наше празновање Божића бити вишеструко плодносно, јер неће бити сведено само на формалне радње типа „ваља се“, него ћемо разумети смисао онога што вером прослављамо. Божић је празник новог живота, празник породице, празник најлепших и правих вредности које данас све више запостављамо. Божић не треба да буде комерцијални празник лишен спасоносног смисла. Он није ни само пуко сећање на рођење Христово уз укусна јела. Божић је поновно рођење Христово у нашим домовима и у нашим срцима. Препознајмо овај дан као поновну шансу за рађање вере у нама. Рођење Христово је и празник рађања љубави у нама и нашим породицама. Топлина у пећини где се родио Христос данас јесте топлина нашег дома за коју смо одговорни искључиво ми. Не дозволимо да нам домови и срца захладне. Загрејмо једни друге љубављу и пронађимо у овом празнику путоказ за живљење у модерном животу. У породици се живи вером и поверењем једних у друге. Кључ живота је у породици и топлини породичног дома које је без вере тешко одржати. Божић је нови почетак којим нас Господ опет и опет и много пута благосиља, што посебно треба да препознајемо у данима када прослављамо Рођење Сина Божијега.

Потрудимо се, браћо и сестре и децо духовна, да прославимо овај највећи догађај у историји целокупног створеног света – Рођење Сина Божјег као човека Исуса Христа, Спаса нашег – онако како поучава Свети Григорије Богослов: „богодолечно“, а не „панигирично“, што ће рећи, пре свега богослужбено, литургијски, а не само уз јело, пиће и музику. Јер литургијско слављење догађаја из историје нашег спасења значи активно учешће у тим догађајима. Син Божји је сишао у свет и постао човек да би се свет и ми сјединили с Њим и обожили се. А то се остварује једино у Светој Литургији. Сваки пут када служимо Свету Литургију учествујемо у цело-

купној историји спасења: сједињујемо се са Прворођеним Господом Христом, суделујемо у Његовом страдању, васкрсавамо са Њим и постајемо житељи Царства Небеског кроз Његов Други славни долазак. Данас на Божић, посебно се сећамо догађаја Рођења Господа Исуса Христа ради нашег спасења не заборављајући при том и остале догађаје. Литургија је у исто време, драга браћо и сестре и децо духовна, и благодарност наша Светој Тројици за све што је за нас учињено. Зато данас, на Божић, благодаримо Богу кроз Литургију, јер је то једина истинска благодарност Богу која ће трајати у све векове.

Ако се Бог кроз сва ова дела из историје спасења не престано сећа нас, онда и ми на Божић треба да се сетимо благослова којим нас Господ дарује преко рођења сваког детета као новог живота и да му на томе благодаримо. Божић нас, такође, позива да се сетимо свих оних који су данас гладни и жедни, и да им дамо барем залагај хлеба. На Божић треба да се сетимо и оних који немају крова над главом. Да се сетимо болесника и оних који се несегично труде око њих и да се молимо за њих. Да се сетимо свих уцељених и ожалосћених који су изгубили своје најмилије и најдраже од ове опаке болести која хара целим светом. Да се молитвено сетимо и оних који живе у немиру са собом и са другима, са жељом да им Новорођени Христос подари мир, мир у срцима, мир у породици, мир у друштву. Тај мир и њима и нама, једино може дати Бог мира и љубави.

Са овим мислима и жељама честитамо свом свештенству, монаштву и свим верницима Епархије шумадијске Божићне празнике поздрављајући једни друге сверадо-сним поздравом:

**МИР БОЖИЈИ – ХРИСТОС СЕ РОДИ!
ВАИСТИНУ СЕ РОДИ!**

Срећна и Богом благословена наступајућа
Нова 2022. година.

Ваш молитвеник пред Богомладенцом Христом

ЈОВАН
Епископ шумадијски

ЈОВАН

**ПО МИЛОСТИ БОЖИЈОЈ
ПРАВОСЛАВНИ ЕПИСКОП ШУМАДИЈСКИ**

**СВЕМУ СВЕШТЕНСТВУ, МОНАШТВУ И
ВЕРНОМ НАРОДУ ОВЕ БОГОМ ЧУВАНЕ
ЕПАРХИЈЕ ШУМАДИЈСКЕ, БЛАГОДАТ ВАМ И
МИР ОД БОГА ОЦА, БОГА СИНА И БОГА
ДУХА СВЕТОГА УЗ СВЕРАДОСНИ
БОЖИЋНИ ПОЗДРАВ:**

МИР БОЖИЈИ – ХРИСТОС СЕ РОДИ

*А пре доласка вере бисмо под законом чувани
и затворени за веру која се имала откриши*

(Галатима 3, 23).

Христово рођење је преломни догађај у историји света јер се тада Бог поистоветио с човеком. Тада је и људска природа прослављена и уздигнута до самог Божанског престола. Помирили су се небо и земља, Бог и човек. Славећи данас Рођење Богочовека Господа Исуса Христа, пре свега, опростимо једни другима и кажимо као брат брату: „Мир Божји, Христос се роди!” Покажимо да јесмо и да можемо бити народ љубави Божје, народ који у свим искушењима овога века може бити веран и частан.

Осим што доноси велику радост уласком у свет, Христос доноси и даје мир Божји, разделяје Себе као мир. Зато Божићно празновање и почињемо поздравом: Мир Божји, Христос се роди! Тиме изражавамо своју пламену жељу и насушну потребу да се мир Божји усели у свакога од нас, али и међу нас, децу Божју, наслеђе Његово у овоме свету: прво као Живот нашег живота, Светлост света, Истина и Пут, а потом и све остало живоносно и спасоносно.

Христос је наш мир који је помирио васељену давши свима подједнаку прилику да се измире у Њему. Због тога апостол Павле кличе да нема више Јелина ни Јудејца, роба ни слободњака, варварина ни скита, но су сви једно у Христу (Галатима 3, 28). Мир је, браћо и сестре, најчешће употребљавана реч у Светом Писму Новог Завета. Све се миром започиње и миром завршава. И Своју искупитељску мисију Спаситељ започиње овом речју: *Слава на висини Боју, и на земљи мир, међу људима добра воља* (Лука 2, 14).

Рођење Господа објавили су свету анђели Господњи и мноштво војске небеске хвалећи Бога. Бог је сишао међу нас *да обасја оне који седе у џами; да ујрави ноће наше на љути мира* (Лука 1, 79). Господ наш је миром поздрављао и миром отпоздрављао и с позивом на мир од Себе испраћао. С благословом мира растао се од Својих ученика. У опроштајној беседи мир Свој им је оставио. *Мир вам остављам, мир свој дајем вам; не дајем вам та као што свети даје. Нека се не збуњује срце ваше и нека се не боји* (Јован 14, 27), вели им.

Свети апостол Павле сваку посланицу започиње поздравом и позивом на мир и, опет, свако обраћање хришћанима завршава призивајући мир у животе њихове: *Благодати вам и мир од Бога Оца нашега и*

Господа Исуса Христа (Ефесцима 1, 2). С позивом на мир започета је и ова Света Божићна Литургија, као што и сва друга богослужења и обреди почињу с позивом на мир. Увек кад чујемо „У миру Господу се помолимо”, послушамо и почињемо да се молимо. Молимо се за вишњи мир, то јест за мир са неба, за мир који је од Бога. Молимо се за мир свега света и сједињење свих у миру. Света Литургија завршава се благословом свештеника и позивом да мир који смо у Литургији стекли понесемо и раширимо међу свима са којима се сретнемо. Зато на крају Литургије и кажемо: „У миру изиђимо.”

Мир Божији је, браћо и сестре и децо духовна, стање срца и душе. Срце и душа, обременени грехом и злом вољом и оптерећени лошим мислима, не могу сејати мир. Немирни човек нашег доба требао би прво да се обрати Богу и да од Њега задобије благослов вишњег мира. Срећемо и лако препознајемо људе који су својим душама нашли мир. Богу хвала, има их и међу нама, данас и овде. Човек помирен са Богом и собом, шири мир и око себе, док човек који није измирен са Богом и собом шири немир око себе. У човеку који носи мир Божји у себи све је широко, он може да смести у себе цео свет. А оном који живи са немиром све је тесно, скучено - у њему нема места за другога. За такве Свети апостол Павле каже: *Није вама џесно у нама, нејо је вама џесно у срцима вашим* (Друга Коринћанима 6, 12).

Због свега овога говоримо да је Божић празник мира и радости и нашег помирења и измирења са Богом и са ближњима. Божић нас позива на измирење са свима са којима смо у завади да би се мир Божји уселио у наше домове. *Ако ли неко мисли да се свађа, ми џаквоја обичаја немамо, нијши Цркве Божије*, вели за нас хришћане Свети апостол Павле (Прва Коринћанима 11, 16). Па наставља: *На мир нас је јозвао Бој* (Прва Коринћанима 7, 15), *јер Бој није Бој нерета нејо мира* (Прва Коринћанима 14, 33). Још нам заповеда: *Сђарајше се да имате мир са свима и светшости без које нико неће видејши Господа* (Јеврејима 12, 14). Ове речи нас обавезују да се старамо за оно што доприноси миру и узајамном напретку (Римљаним 14, 19) да би нас Новорођени Христос за своје прихватио.

Божић је празник који нас стално подсећа да размисљамо о свему што је Господ Исус Христос учинио за нас, почевши од његовог рођења и живота међу нама, па преко страдања, васкрсења, вазнесења и слања Светог Духа на апостоле и Цркву. То је пут којим се долази до

спознаје, знања и насушне потребе да Господ Исус Христос неминовно треба да постане наше срце и наш живот.

Божић је велика тајна која се открива свакоме по мери његове вере и по чистоти његовог срца. Њихову чистоту морамо заштитити од нечистих утицаја. Зато што су пастири бдењем и бригом штитили своја стада, анђеоло Господњи њима ће јавити да се Спаситељ родио. Убрзо су и сами угледали новорођеног Богомладенца (Матеј 2, 11; Лука 2, 15–18). Символика повезивања Рођења са пастирима је јасна: кад бисмо стражили над својим срцем, над својим умом, над својим жељама, над својеврсним „стадом” наших помисли, осећања, као што су ноћу пастири чували своја стада и ми бисмо се удостојили да нам се јави анђеоло Божији. И сам Господ би нам се јавио! Као што су пастири пазили на стадо, тако и ми треба да пазимо на своје поступке, на своје речи, на своје мисли, на своја осећања. И као што су пастири терали вукове и лопове од свог стада, тако би и ми требало да одагнамо од свог срца сваку рђаву мисао, мутно осећање, зловну жељу и тако би наше срце од прљаве пећине претворили у храм Божији у којем би се стално рађао Господ Христос.

Божић речито доноси спознају шта је живот, поучава нас да је он бојиште. Бојиште вере, место где се човек бори и труди за Вечни живот. Живот на земљи можемо сматрати основном школом у којој се припремамо за Живот вечни. Ми смо на Божић упознали Христа као савршеног Бога и савршеног човека. Али, то је само почетак. Главно је живети Христом – и само је то пут ка спасењу. А да би се живело Христом, треба се најпре духовно родити од Христа.

Божићна радост није истоветна са весељем чије је трајање ограничено временом и местом, јер је то догађај који непрестано траје осмишљавајући све наше односе. То би сваки искрени верник требало да разуме и упражњава у свом животу, јер само на такав начин се легитимише као остварени хришћанин. Лепи су Божићни обичаји, али ако су сведени само на традицију без смисленог разумевања поруке коју носи у себи празник, прети опасност поједностављивања и уопштавања. Ако овог дана не разумемо узвишеност сваког људског живота, ми